

Fredag 23 oktober

Teckomatorp men inte Lund

Må-fr 06.45-20.00
Lö 06.45-18.00
Sö 06.45-20.00

Detta är de nya öppettiderna på SJ biljettexpedition i Lund fr.o.m. 2 november.

Som en jämförelse vill vi nämnda motsvarande tider i Teckomatorp:

Må-fr 05.40-23.50
Lö 07.30-23.50
Sö 08.00-22.00

Om man alltså kommer till Lund C precis när de har stängt på lördag kan man alltså ta pågatåget till Teckomatorp (där stannar nämligen inga SJ-tåg!) kl. 18.03, utträtta sina ärenden och vara tillbaka i Lund 19.29.

Detta är emellertid en obekväm lösning. Det är naturligtvis alldeles galet att SJ ska ha så dålig service på en av sina mest frekventerade och lönsamma stationer att man en vanlig vardag inte kan köpa biljett till de tre första morgontågen resp. de fyra sista kvällstågen. Förutom att stationen upplevs som allmänt otrivsammare och otryggare när det inte är personal i tjänst.

Vi vet att det frikostiga öppethållandet i Teckomatorp beror på att trafikpersonalen där klarar tåg, och att det upphör den dag som stationen blir fjärrstyrd. Det är en vettig investering. Men vi tror inte det är någon klok besparing att så starkt dra in på öppethållandet i Lund. Det verkar uppgivet, i en tid när SJ och järnvägen har möjlighet att expandera och stärka sin ställning i allmänhetens ögon.

Visst, man kan köpa biljetter av konduktören och man kan ringa till den tjänstvilliga stationspersonalen i Teckomatorp för biljetter och information (0418-60012). Men det är ingen bra ordning. Vihoppas att de ansvariga på SJ persontrafikdivision omprövar sitt beslut.

Väntsalen ska visserligen inte stängas på de tider som biljettförsäljningen upphör, men med mindre reguljär verksamhet ökar risken för att den mer än nu blir en värmestuga för stökiga icke-resenärer, något som bl.a. Per Lundgren på Lund C har dryftat i den regionala personaltidningen Sydpylen.

Kulturnämndens överdrag nära en miljon

*Olika budgetkulturer orsaken
säger Anne Rothlin (v)*

På kulturnämndens sammanträde den 14 oktober presenterades en ekonomisk prognos som något skakade politikerna. Årets budget väntas bli överskriden med minst 660 000 kr. Kanske blir bristen så mycket som en miljon. Detta kommer ovan på de allmänna sparbeting som man har ålagts.

VB har talat med Anne Rothlin, vänsterpartiets representant i nämnden.

En ny nämnd

Kulturnämnden är ju ny för året, påminner hon. Den är en sammanslagning av tre tidigare nämnder: konsthallsnämnden, kulturstödsnämnden och musik & teaternämnden. I samband med fusionen har även personalen omorganiserats och delvis fått nya arbetsuppgifter, och man har flyttat samman i gemensamma kanslikalorier som delvis har krävt ny utrustning. Sådant kostar.

I samband med nyordningen tillsattes också en särskild kulturchef, och det blev Gunnar Haag. Enligt den information som vi har fått hade man glömt att budgetera hans lön (som inte är så dålig, VB:s anmärkning). Det förklarar en god del av det svaga ekonomiska resultatet. Sen är det en annan fråga hur man har kunnat missa att budgetera en så stor post. Det skedde alltså i organisationskarven. Men även om vi kulturpolitiker gjorde en miss borde de väl ha slagit larm i kommunstyrelsen eller på drätselkontoret.

De tre smånämnder som gått upp i kulturnämnden hade var sitt sätt att göra upp och hantera budget, har det visat sej. Enligt

vår föredragande tjänsteman är dessaskilda "budgetkulturer" en viktig orsak till att det har gått snett. Vi amatörpolitiker utan större ekonomiska kunskaper har svårt att bilda oss egna uppfattningar om detta, fortsätter Anne Rothlin.

– Det har påståtts att det skulle finnas en ännu större kalkylmiss, nämligen att musik & teaternämnden förra året, när det var "röd-grön" majoritet och du var ordförande, skulle ha gett Månteatern ett avtal som var alltför frikostigt. Det kommer ju en stor publik till föreställningarna med "Drömmen om Mallorca" men Månteatern får behålla biljettintäkterna.

Normalt skulle de ha varit en inkomst för nämnden.

– Den kritiken förstår jag inte! Vi i den gamla nämnden visste sannerligen vad vi gjorde, och det var stor uppslutning bakom stödet till Månteaterns projekt. En alternativ modell som diskuterades skulle ha inneburit ett betydligt större kontantbidrag till Månteatern.

Framtiden

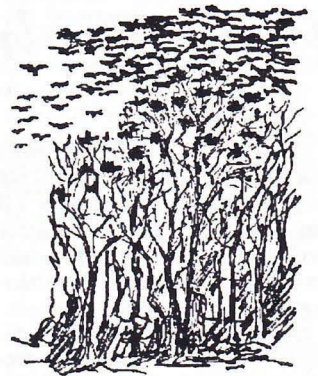
Hur kommer då underskottet att påverka kulturnämndens fortsatta verksamhet?

– Vi får ta med oss det in i det nya budgetåret och det blir förstås svårt att få loss pengar till nya djärva satsningar. Jag är i alla fall glad åt att vi på senaste mötet kunde ge pengar åt Lundagruppens uppsättningen av "Vem är rädd för Virginia Woolf?" på Elverket.

Blir det uppsägningar?

– Nämnden har sagt att man vill undvika avskedanden. Men

Forts. på sid. 4.

Varje kväll, i skymningen förmörkas himlen över Bokbindaregatan. Det är Lunds råkor på väg till den gemensamma sängkammaren i Sherwoodskogen.

Alla samtal överröstas och tystnar under deras kroa, kroa. Råka, kråka, olyckskorp. Är det bara jag som är skrockfull?

a

Klas Hellborg

finns inte mer, som ni kanske sett av morgontidningarna.

Känd för många blev han den gången han sablade ner en kitschig stormaktsmålning på Aten. Han fick mycket obehag av den historien, och nog kunde hans vänner ha försökt att stoppa honom. Men han var inte lättstoppad. Klas tog ut svängarna rejält.

Vänster var han men av den anarkistiska sorten, vilket nog kunde vara svårt under nyleninismens glansdagar. Men han vann alla politiska munhuggningar som han råkade i. Även i schack vann han oftast.

Laboratoriegatan: Felaktiga mätningar av avgaser

De boende på Laboratoriegatan har framfört klagomål till miljö- och hälsoskyddsnämnden på miljö- och hälsoskyddsförvaltningen mätningar för att se om sanitär olägenhet förelåg.

På sitt oktobersammanträde tog

nämnden beslut att sanitär olägenhet inte förelåg. Mats Bohgard från vänsterpartiet var kritisk mot beslutet. Han menade att sanitär olägenhet förelåg. Bl.a. ansåg han att mätningarna varit bristfälliga. Man hade inte mätt tillräckligt många av de ämnen som t.ex. ingår i bensin,

och man hade använt sig av fel halter på de ämnen som hade mätts. Han ville därför att mätningarna skulle göras om. Men även detta avslogs och han reserverade sig mot beslutet. Frapperande är att miljöpartiet gick på nämndens linje.

Karin Svensson Smith säger att det är miljö- och hälsoskyddsnämnden som avgör vad som är sanitär olägenhet. Anser man att så är fallet kan man ge riktlinjer för hur frågan skall lösas. Nu blev det inte möjligt den här gången i denna frågan. Annars hade Laboratoriegatan varit en bra startpunkt för att begränsa biltrafiken i innerstaden.

Valutar

Hur ser vänstern på "marknaden" och dess exempel att återinföra Börjesson på vänsterkritiskt sådana krav. F. koppla kronan till "lägre

Under 1989 avvecklades de sista resterna av den svenska valuta-regleringen. Handeln med finansiella instrument, som t.ex. aktier och obligationer, släpptes nu fri över nationsgränsen. Följden blev en omfattande nettoexport av svenska statsobligationer och ett påtagligt inflöde av utländska aktier.

Syftet med den tidigare regleringen av portföljinvesteringar (dvs köp av finansiella instrument) var att man på detta sätt ville reducera möjligheterna till stora och okontrollerbara valutaflöden. Det är emellertid tveksamt om den kvarvarande regleringen hade någon sådan effekt.

Tillkomsten av en alltmer raffinerad teknik på informationsområdet liksom en marknad för kronor utanför Sveriges gränser, i kombination med en fortgående internationalisering av de svenska företagen, innebär att valutareglernings betydelse gradvis minskade. En växande stats- och valutaskuld bidrog också till att ett inflöde av utländsk valuta behövde stimuleras. Valutareglerningen kom därför att luckras upp under 1980-talet. Det ökade skuldbeståndet i utländsk valuta, i kombination med de liberaliseringar som gjordes, innebär att valutareglerningen vid slutet av 1980-talet knappast kan sägas ha utgjort något verkamt skydd vid spekulationsförsök mot den svenska kronan.

Risk för utflyttning

Ett återinförande av valuta-regleringen – i den form den hade mot slutet av 80-talet – skulle inte bara skada tilltron till den svenska valutapolitiken utan också bidra till att höja räntenivån i landet. Om inte statsobligationer längre kan exporteras och banksystemets upplåning utomlands försvåras kommer efterfrågan på krediter inom landet att drastiskt höjas, vilket är liktydigt med höjda räntor. Problemen på den svenska kreditmarknaden skulle också förstärkas.

Om restriktionerna utvidgas till att även omfatta ter-
minsmarknaden, dvs svenska exportörers och importörers köp och försäljning av utländsk valuta i syfte att minimera riskerna för valutakursföränd-

Om rashygien och rasism

I veckan som gick har hållits två eftermiddagsseminarier på genetiska institutionen. VB var där några timmar under tisdagen. Ämnet som lockade var "Den skånska rasbiologin".

Gunnar Broberg, professor i idé- och lärohistoria, utlovades i programmet inleda om detta delikata ämne. Därefter skulle Bengt Olle Bengtsson, professor i genetik tala om den, i dessa sammanhang lika kontroversiella vetenskapsmannen Herman Nilsson-Ehle.

Broberg gjorde en snabb historisk tillbakablick och pekade på hur intresset för rashygien växer fram i Europa och USA vid tiden före sekelskiftet.

Oro för degeneration

Problemen är hela tiden gränsdragningen mellan vetenskap och ideologi. De stora emigrantströmmarna väcker oro för degeneration i de länder som drabbas av utflyttningen. Tankegången är att det är de mest begåvade och initiativrika som emigrerar. En oro som dock inte finner motsvarande glädje över immigranterna hos mottagarlandet!

Den sk reformrashygien, som från början siktar in sig på att höja befolkningens kvalitet, byter under trettioalets första år inriktning till satsning på kvantitet.

Här kommer makarna Myrdals befolkningspolitiska reformer in i bilden, menade Broberg. Man kan alltså inte bunta ihop Myrdals med Herman Lundborg, eller Nilsson-Ehle för den delen.

Vänster höger

Broberg tyckte sig finna en vänster och en högerlinje i rashygien. Myrdalarna står för vänsterlinjen, som propagerar för kindergarten, barnrikehus. Mera betoning på det hygieniska än det rasmässiga.

Skåne

Nilsson-Ehle startar 1917 Institutet

för Ärftlighetsforskning. Det finns i Skåne stort intresse för rashygieniska frågor vilket Broman förklarade med närheten till Europa. Arkeologen Martin P.-son Nilsson förklarar romarikets sönderfall bero på bristen på rashygien! F.ö. erinrar G.B. om att nazismen hade relativt starkt stöd bland lärare och studenter i Lund. Bengt Lidfors, med sin selektiva antisemitism, avskydde assimilerade judar.

Alfred Petré, en annan skåning, driver på steriliseringsvågen i Sverige, som med sina 65.000 steriliseringar fram till 1970, står med ett ohyggligt världsrekord. Professor Broman anser att Petrés arbete och beslut som ämbetsman borde granskas närmare.

Nilsson-Ehle riksvetenskapsmannen

Bengt Olle Bengtsson håller en timplång elegant föreläsning om den svenska genetikens fader, Herman Nilsson-Ehle, som han betecknar som "riksvetenskapsman".

Det är ovedersägligen så att Nilsson-Ehle är en av de storprofilerna inom svensk genetik, men ämnet för denna artikel är svensk rashygien och där spelar Nilsson-Ehle en betydligt mindre glansfull roll, som styrelseledamot i Rasbiologiska institutet i Uppsala.

Långt till höger

Politiskt står Nilsson-Ehle långt ut på högerkanten. Han blir i början av 30-talet hedersmedlem i Ungsvenska Rörelsen och ordförande för riksföreningen Sverige-Tyskland 1937. Tillsammans med Fredrik Böök och Sven Hedin utgör han starkt tyskvänlig svensk kultur-falang.

Bakgrunden

Förföljelser av etniska minoriteter är förvisso inget påfund av detta århundrade. Judeutrotning har varit vanlig i Europa under historisk tid dvs sedan 1000-talet. Vid ekono-

miska kriser var det vanligt att skylla på judarna, som ju sysslade med penninghantering, till skillnad mot katolikerna som av religiösa skäl var förhindrade att utöva detta yrke.

Det är dock först under 1800-talets senare hälft som rasismen motiveras ideologiskt.

Den framväxande kapitalismen övergår i England, USA, Frankrike och Tyskland i imperialism. Industrialismen förbättrar vapentechniken och utvecklar vapenindustrin. Vår egen "fredskämpe" Alfred Nobel ger sitt bidrag genom uppfinningen av det rökfria krutet och dynamiten.

Livsrum

I USA skrotas Monroedoktrinen och man börjar befrielsekrigen. Först befriar man Hawaii, sedan Kuba och Manilla. På Manilla får man kämpa extra hårt mot den lokala befrielseströrelsen.

Dessa erövringar motiveras av samma behov av livsrum som senare skulle bli Hitlers "Lebensraum". Theodor Roosevelt förklarar dessutom USAs expansiva politik med "den stora dådkraften hos vår ras." I Tyskland myntar professor Knackfuss begreppet "den gula faran" efter japanernas seger över Kina och Ryssland.

Dreyfusaffären i Frankrike hade inte fått de proportioner den fick utan ett utbrett judehat och denationalistiska hyllningarna av den franska armén.

Dessa senare funderingar kring bakgrunden till skånsk rasbiologi är dock artikelskribentens egna.

rl

Reglering och valutapolitik

å den aktuella krisen? Kan aktörer betvingas? Går det till valutaregleringen? Per-Lennart partiets riksdagskansli granskar an är också tveksam till idén att "äntevalutor" som dollar och yen.

ringar, skulle effekterna bli än mer långtgående. Ett förbud mot terminsaffärer, också via telefon till utlandet, skulle innebära starka motiv för utflyttning av de svenska storföretagens huvudkontor ur landet. Detta skulle på sikt på allvarliga konsekvenser för sysselsättningen inom svensk industri.

Utlandslånenormen

Valutanormen, eller som den också kallas utlandslånenormen, innebär att staten inte skall bedriva nettouplåning utomlands. Normen, som infördes 1984, syftade till att hålla peningpolitiken stram, dvs räntorna höga. I och med avregleringen av valutamarknaden har normen tappat sin ursprungliga betydelse. Möjligheterna till export av svenska statsobligationer innebär att staten (indirekt) kan öka sin upplåning utomlands.

Dagens valutastandard borde därför omformuleras. Vad det i dag handlar om är att staten inte har rätt att öka sin nettouplåning i utländsk valuta. En stor del av statens lånebehov ombesörjs av svenska banker och storföretag. Dessa köper statsobligationer och statsskuldväxlar (dvs lånar ut pengar till staten), men lånar i sin tur upp pengar utomlands i utländska valutor. Banker och företag fungerar m.a.o. som en länk i statens upplåningskedja från utlandet. Deras uppdrag har också betalats sig väl eftersom den svenska räntan varit högre än räntan i de länder där man gjort sin upplåning.

Då förväntningar om en svensk devalvering uppstår skapas stora spänningar i denna kedja. Mellanledet (dvs banker och företag) vill ogärna låna upp utländsk valuta och placera denna i svenska tillgångar om man tror att den svenska kronan tappar i värde relativt de valutor man har lånat i. Detta bör inte betecknas som spekulation utan är i stället dess raka motsats, dvs en vilja att undvika onödigt stora risker. För att inte kedjan skall brista måste staten då höja räntan. Om inte så sker kan inte staten få sitt omfattande lånebehov tillgodosett.

Normen bör upphävas

Ett återinförande av valutaregleringen, vilket innebär att utlandsupplåningen försvåras eller t.o.m. omöjliggörs, är knappast någon lösning på dessa problem. Ett alternativ som istället bör övervägas är ett upphävande av utlandslånenormen. Staten kan då ombesörja sin upplåning utomlands utan mellanhänder. Detta skulle inte enbart innebära en omfattande besparing för statskassan, eftersom man slipper "muta" banker och företag till risktagande med onödigt höga räntenivåer som följd, utan också bidra till att valutapolitiken fick en ökad trovärdighet. En utvidgad statlig utlandsupplåning innebär att staten övertar en del av valutarisken från banker och storföretag. Kostnaderna för en devalvering skulle då i ökad utsträckning bäras av staten själv, dvs skattebetalarna. Därigenom skulle staten bli mindre benägen att devalvera, vilket höjer valutapolitikens trovärdighet, samtidigt som mängden lättflyktigt kapital minskar, något som begränsar möj-

ligheterna till s.k. spekulationer mot kronan.

Kronans koppling och ränteläget

Den 17 maj 1991 ändrade riksbanken tekniken för att hålla en fast växelkurs, från att ha hållit kronans värde stabilt mot en handelsvägd valutakorg till att använda den europeiska valutaenheten ecu som referenspunkt för den fasta växelkursen. Kopplingen till ecu är ett ensidigt svenskt åtagande. Riksbanken är således ensam ansvarig för att kronkursen hålls inom fastslagna ramar. Även Norge och Finland knöt sina valutor till ecun. Fennerna har emellertid tvingats släppa denna anknytning och den finska marken är i nuläget flytande (dvs dess kurs bestäms av marknaden).

Ecu-kopplingen medför att den svenska kronans rörelser mot övriga europeiska valutor blir väsentligt mindre än vad som fallet var i det gamla korgsystemet.

Eftersom placeringar i kronor är ett alternativ till andra europavalutor, men däremot inte i någon nämnvärd utsträckning till dollar och yen, innebär åtgärden att de svenska räntorna sjönk. Differensen för sexmånaders statsskuldväxlar gentemot EG-valutorna reducerades i ett slag från dryga två till mindre än en procent då korgen länades.

Dumt släppa ecun

Det har förekommit argument, inte minst inom vänsterpartiet, för att kronan borde släppa sin anknytning till ecun och i stället knytas till den tidigare korgen av valutor. Detta vore dumt av två skäl:

1. Om man nu släpper anknytningen till ecun skulle detta allvarligt skada tilltron till den svenska valutapolitiken och spå på spekulationerna om en devalvering av kronan.
2. Räntorna skulle höjas – inte bara på kort sikt utan också i ett längre perspektiv. Vi får inte lägre räntor bara för att vi i högre grad kopplar kronan till "lågräntevalutor" som dollar och yen. Saker och ting fungerar inte riktigt så enkelt. En återgång till valutakorgen skulle innebära att kronans variation mot de europeiska valutorna ökar samtidigt som svängningarna mot dollar och yen begränsas endast marginellt. Nettoeffekten blir en ökad osäkerhet om kronans framtida värde vilket innebär en ökad riskpremie och därigenom höjda räntor. Det bör dessutom

understrykas att USA-räntorna låg väsentligt över de tyska om man går tre år tillbaka i tiden. Man kan inte utgå ifrån att europaräntorna för all framtid kommer att ligga över de japanska och amerikanska.

Omöjligt komma under tyska räntan

I nuläget pågår ett chicken-race. Alla vet att räntenivåerna i Europa är orimligt höga. Fortsatta realräntor på tio procent kommer att på sikt leda till en omfattande depression. Detta vet "marknaden". Lika självklart är att det är tyska Bundesbank som sätter räntorna. Att långsiktigt komma under den tyska räntenivån är för ett europeiskt land nära nog omöjligt oavsett vilken valutapolitik man väljer att föra.

Varför håller då tyska Bundesbank så höga räntor om man vet att detta kommer att skapa ofantliga problem? Jo, Bundesbanks uppgift är en och bara en: att bekämpa inflationen. Så länge den tyska inflationen är

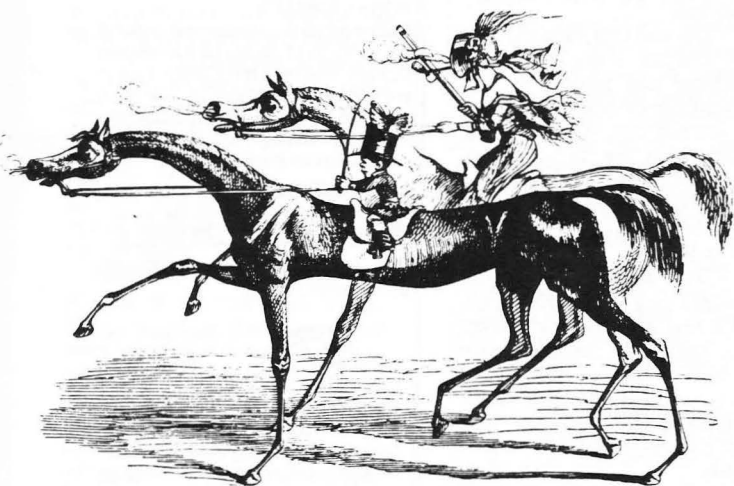
för hög (i nuläget 3,5 procent) kommer tyskarna att hålla räntorna uppe. Eftersom övriga EG-länder inte vill bryta valutasamarbetet och krossa drömmarna om en monetär union så måste de också hålla sina räntor uppe. Man vet också att om man på egen hand devalverar så innebär inte detta att man får lägre räntor. Sannare blir effekten den omvända, åtminstone i ett längre tidsperspektiv.

Detta kan kallas valutamarknadens Moment 22: oavsett hur man själv gör så förblir ränteläget högt.

Lösningen på problemet är att D-marken revalveras, dvs skrivs upp i värde mot samtliga andra valutor. En revalvering innebär att importen till Tyskland blir billigare. Detta bidrar till att sänka inflationen vilket möjliggör en tysk räntesänkning. Härigenom kan också räntorna i övriga europeiska länder fås ner. Problemet är att detta kan innebära dödsstöten för inte bara det europeiska valutasamarbetet i dess nuvarande utformning utan också för tankarna på en monetär union inom överskådlig tid.

Därför fortsätter detta chicken-race. Frågan är bara hur länge. Marknaden vet att det finns ett stup längre fram – frågan är bara när politikerna erkänner detta och gör något åt det.

Per-Lennart Börjesson.

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidsskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

KASTE FÖRSTA ÄPPLET

Lovvårt som tilltaget med att kasta frukt på bildrullars [obs ev avstavning!] bilar vid ett första påseende förefaller vara, må förfarandet ändå förkastas på ett antal grunder.

Gunnar Sandins våldokumenterade och välgrundade bilmotstånd förtjänar all uppmuntran. Att så här på mikroplanet ge sig på enstaka drullar med våldsamma metoder kan dock avfärdas som både meninglöst ur politisk synpunkt och därtill allmänt hälsovådligt.

Den fridsamme svensken är aldrig så farlig som när man ger sig på hans älskade leksak. Om det nu inte är så att hr Sandin verkligen är

ute efter martyrdöden på bilismens nidaltare och därmed också skulle vinna syftet att rent postumt bli en politisk symbol? Möjligtvis briljant, men knappast särskilt nyttigt.

Vi behöver Gunnar som detta salt i allehanda sår och varbörder som samhället är så rikt av. Vi behöver också en sann aktivist som inte lämnar något fält oprövat för nyapolitiska och andra aktiviteter. Så snälla Gunnar, ägna Dig åt folkuppfostran på makroplanet istället! Som Du märkte fick Du ingen belöning i form av tack-samhet från omgivningen denna gång heller. Och nästa gång slår du ihjäl Dig!

Sedan finns det en pomologisk aspekt på det hela. Man kastar inte mat, inte ens frukt, om man har den minsta känsla för ekologi. Jag har ofta förvånats över hur föga utvecklade miljökänslan brukar vara hos vänsterpartister. Det räcker inte med att bara allmänt jamsa med om miljö, färre bilar osv. Man måste börja med sig själv, till exempel ta hand om frukten i sin trädgård (låter som ett kinesiskt ordspråk), odla sinkompost, släcka elektrisk utrustning efter sig, inte köra bil i onödan (gäller förstås inte hr Sandin som ju knappt brukar bil) med mera, med mera.

Utan ekologi även i praktiskt hänseende tror jag inte den ohämmade flirten med miljöpartiet kommer att ge särskilt mycket. De är nämligen klart känsliga på den punkten, ibland närmast rabiat. Och i deras beteendemönster ingår allraminist att kasta naturens goda gåvor - inte ens på förhatliga bilar!

Bellona Pomona

Fortsatt kris, fortsatt expansion FÖR KVARNBYS

För ett och halvt år sedan basade Kvarnbyskolors rektor Bengt Hall över två och en halv anställda. Nu har han tretton och står i begrepp att anställa två lärare till. Det är den djupa ekonomiska krisen som gör att manna faller om inte från himlen så dock från länsarbetsnämnden. Eller?

Några ekonomiska vinster gör vi inte på krisen, säger Bengt Hall. Vi använder pengarna som vi får. Men vi använder dem på ett sätt som ger goda studieresultat och som gör uppdragsgivarna nöjda med oss. Stämningen på skolan är mycket fin och studietakten är hög. Arbetslösheten har gjort att vi har fått fler elever med goda studieförutsättningar - vi kan välja på ett sätt som vi inte kunde tidigare.

Lokalerna har inte hängt med i elev- och lärarkårens tillväxt. Den gamla byskolors enda klassrum har visserligen tidigare kompletterats med en paviljong, men även den är i dag överfull. Därför har man köpt till två tomter och uppför nu ett tillbygge om cirka 300 kvadratmeter. Det ska innehålla tre lektionssalar, en större samlings-sal, grupprum och datarum - man satsar på datautbildning numera. Det har varit vissa tekniska problem med bygget men nu har man tagit in fler byggnadsarbetare - arbetslösa sådana finns det gott om - och håller på att ta igen den förlorade tiden.

Hela verksamheten får naturligtvis inte plats i Kvarnby. Undervisning bedrivs även på tre andra ställen i Malmö. Och vad är det för undervisning?

Tre reguljära kurser, kortare kurser som ska förbereda ungdomar för arbetsmarknaden, tre kurser för invandrare - länsarbetsnämnden vill att vi ska ta en fjärde men just nu räcker personalen knappast till. Annars har vi idéer om ytterligare verksamhet.

Om det vänder

Det kan vara bra att ha i reserv, för Bengt Hall betonar att den nuvarande situationen är onormal. Den dag som konjunkturen vänder minskar flödet av pengar och elever. Å andra sidan finns

det inte mycket som talar för någon snabb vändning.

Trots det pressade ordinarie programmet upplåter man skolan för vissa veckoslutsaktiviteter och tidigare terminers brasafnär har åter startat (VB återkommer med information). Den 14-15 november vill man se extra mycket folk på skolan, för då ska man bl.a. samla in pengar till skolresor. Med tanke på utflykter och transporter har man även köpt en bus - ännu ett tecken på expansion.

Och era konkurrenter, dvs socialdemokraterna i Malmö som avböjde era samarbetsinbiter och startade eget, vilket vi tidigare berättat om i VB?

Just nu går det bra för alla i branschen, säger Bengt Hall. Även de har gott om elever, Det gör också att tonen mellan dem och oss är mer avspänd numera.

Antalet artiklar i detta nummer av Veckobladet står i direkt proportion till antalet insända bidrag.

Redaktionen

Kulturnämndens överdrag...

Fots. från sid. 1.

det är nog svårt att få råd med kulturell verksamhet om man inte minskar personalkostnaderna.

Det kan inte vara så roligt för Gunnar Haag som hade visioner och möttes av förväntningar när han kom. Frågan är om han tagit jobbet om han hade vetat hur knappa ekonomiska ramar han skulle få att röra sej med. Men det har också varit besvärliga personalfrågor att reda ut.

Sen behövs det förstås duktiga och engagerade politiker som kan tala för kulturens sak inför alla konkurrerande intressen. Jag har trott att den nya, samlade nämnden skulle attrahera fler personer med politisk tyngd än vad som blev fallet.

Gr

Allt om tåg

VB har varit flitigt med att rapportera om allsköns järnvägsplaner kring Lund. Antagligen har detta väckt ett brinnande intresse hos läsarna. Ett tillfälle att få veta mer är tisdag 27 oktober kl. 19, då trafikplaneraren, spårvägsentusiasten m.m. Per Gunnar Andersson reder ut alla projekten. Rubriken är Alla skånska spår. Arrangerar gör Lunds Föreläsningsinstitut i bibliotekets cirkelrum 1.

Välkommen till min vernissage

lördagen den 24 oktober, kl 13.00 -16.00. Ingång från Kattesund. Utställningen omfattar akvareller och oljemålningar från gamla Lund samt Småland.

Det bjuds på vin, kaffe med tillugg.

Utställningen pågår 24/10-1/11. Öppet lör. sön 13-16.

månd-fred 18-20.

Arr: L.H. Drotten/S:t Clemens

Göte Bergström

Möte

På lördag 24 okt kl 16.30 träffas alla vi som vill stödja bildandet av en lokalkommitté av Svenska Kommittén för kurdernas mänskliga rättigheter på Lilla Cafét på Lilla Tvärgatan 2.

MÖTE

KOMPOL möte Må 26.10 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Kommunfullmäktige

RÖDA KAPELLET

Spelningar på Stadsteatern i enl. schema. Sö 25/10 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep med Birgit samma repertoar som förra söndan: 76, 108, 134, 138, 139, 140, 141, 154, 209. Obs söndag 8 nov. strategimöte! Kapellsalen kl 17.00 till ca 21.00. Förtäring.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Ragvald och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Thomas Schlyter, 14 75 05, 13 34 48.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69